

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

DE POPPEN AAN HET DANSEN

Familiespektakel in vier bedrijven

door

1880
Jo Leemans

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
1996
Nr.2339

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VEERTIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DE POPPEN AAN HET DANSEN* op te voeren moet de naam van auteur vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam *JO LEEMANS* moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1996/0220/033
ISBN- 978- 90-385-04490

© 1996 Toneelfonds J. Janssens/Jo Leemans
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

13 dames - 1 heer

Dubbelrollen zijn mogelijk, bv. Mevr. Directrice en de educatiechef.

Mia : een oververmoeide kleuterjuf van het H.Graf Instituut die echter van aanpakken weet.

Linda : eveneens juf in dezelfde kleuterschool

Mevr. Renders : een alledaagse moeder van kleuter Tim.

Mevr. Verbeeck : moeder van kleuter Liesje, een roddeltante.

Mevr. Vinck : een verstrooide moeder van Anke.

Achiel : een portier op leeftijd (praat de streektaal)

Isabelle : een poetsvrouw die zich graag uitdrukt in spreekwoorden.

Mevr. Directrice : het godsvruchtige schoolhoofd.

X : bewoner van de planeet Futuria, leider van de geheime missie.

Y : bewoner van de planeet Futuria, medereiziger van X en Z

Z : bewoner van de planeet Futuria, medereiziger van X en Y

De verkenner : bewoner van de planeet Futuria.

De educatiechef : de chef van de kleuterschool op Futuria.

Zuster Bertha : een ronddwalende seniele non.

En enkele handpoppen.

DECOR

Bedrijf I : kleuterklas van juffrouw Mia.

Bedrijf II : kleuterklas op Futuria.

Pauze

Bedrijf III : kleuterklas op Futuria

Bedrijf IV : kleuterklas van juffrouw Linda.

Ongeacht je het decor gedetailleerd uitwerkt of eerder wat eenvoudiger, belangrijk is dat er een duidelijk contrast bestaat tussen het gezellige, fleurige klasje van juffrouw Mia en de saaie kille klas op Futuria.

(In het midden van het gesloten doek komt een pop tevoorschijn, (een klassieke handpop of indien men deze wat groter wenst een zelfgemaakte pop) best een neutrale figuur, Jan Klaasen bijvoorbeeld.

Het geeft een leuk effect indien de poppenspeler achter het doek op een trapje of een ladder staat.

Ter wille van de verstaanbaarheid is het aan te raden deze tekst vooraf in te spreken om deze op de vertoning te kunnen weergeven via de geluidsinstallatie.)

POP : Goedenavond dames en heren, welkom allemaal! Amai, d'er komt hier nogal wat volk op af, zeg. Maar ja, u had dan ook, afgaande op de titel van het stuk, misschien verwacht dat wij, bekende figuren van de poppenkast, de hoofdrollen zouden vertolken in dit toneelstuk. Helaas moet ik u hieromtrent teleurstellen, beste dames en heren. De schrijver was voor zijn verhaal namelijk meer geïnteresseerd in onze poppenkast dan in ons.

Ontgoocheld omdat ook wij jullie zo graag hadden geamuseerd. Vanavond vroegen we aan de auteur van dit stuk of mijn vrienden en ik een kleine bijdrage mochten leveren tot een avondje gezonde ontspanning. Na wat aandringen van ons, en vooral dank zij de overtuigingskracht van de boze wolf en de charmes van ons liefvallig prinsesje, kregen wij uiteindelijk een rol toebedeeld. Vandaar dat wij, poppen, jullie tijdens dit toneelstuk zullen vergasten op enkele ludieke tussenkomsten en commentaren. Beste dames en heren, ik... (*achter doek*) Psst, psst, psst!

Oei, ze worden hierachter al ongeduldig, ik vrees dat mijn tijd bijna om is. Dames en heren, mag ik u voorstellen, een avondje "TONEEL"!

(*Doek open*)

E E R S T E B E D R I J F

(In de kleuterklas van juffrouw Mia.

Einde van een oudercontactavond. Juffrouw Mia en Mevr. Renders aan een tafeltje.)

MIA : Natuurlijk Mevrouw Renders! Uw zoontje is echt wel een flinke kleuter, hoor.

MEVR. RENDERS : Dan is het goed, want ik zeg altijd, zie dat ik geen klachten hoor over u, hé ventje, zeg ik altijd.

MIA : Tim is echt een heel aangename jongen in de klas. Hij speelt met veel enthousiasme, hij ruimt meestal alles netjes op en hij heeft een heleboel vriendjes. Nee, u hoeft zich beslist geen zorgen te maken.

MEVR. RENDERS : En juffrouw Mia, hij is in de klas toch niet te wild zeker hé? Want ik zeg altijd, gelijk als gij rondspringt, daar kunnen nog veel kangoeroes wat van leren, zeg ik altijd. Onze Tim doet toch dikwijls zo hevig hé.

MIA : Mevrouw Renders, geloof me, Tim is niet heviger of actiever dan de andere kleuters. Hij rent natuurlijk wel eens graag rond op de speelplaats en in het speeltuintje ravotten vindt hij helemaal het einde, maar er is echt geen enkel probleem, dat verzeker ik u. Tim is een tof kind.

MEVR. RENDERS : Maar toch zo verstrooid! Verstrooid dat hij soms is juffrouw Mia, dat kunt ge u niet voorstellen! Ik zeg altijd, gij gaat op een morgen uw eigen hoofd nog eens vergeten, ventje, zeg ik altijd.

MIA : Dat is normaal op die leeftijd, mevrouw.

MEVR. RENDERS : Normaal? Vanmorgen nog had hij een pakje boter in zijn boekentas gestopt in plaats van zijn boterhammetjes die er juist naast lagen. En gij noemt dat normaal? Zeg, iets anders nu, ge gaat van onze Tim toch geen heilige maken hé? De laatste tijd wilt dat ventje altijd maar bidden aan tafel. Ik moet eerlijk zeggen dat mijne man daar eigenlijk niet zo gelukkig mee is.

MIA : Het is inderdaad zo dat we hier in het Heilig Graf Instituut telkens voor het middageten een klein gebedje opzeggen. Maar dat is meer om de kinderen wat dankbaarheid bij te brengen voor wat we dagelijks op ons bord krijgen dan om er een heilig engeltje van te maken.

MEVR. RENDERS : Want pas op hé! Ik zeg altijd, mijne enigste zoon mag later gerust zelf een beroep kiezen zolang hij maar geen priester wordt, zeg ik altijd. Stelt u voor, ik mag er niet aan denken.

MIA : Wees gerust. Zo'n vaart zal het wel niet lopen mevrouw.

MEVR. RENDERS : 't Is te hopen.

ISABELLE : (*op kant van klas van Linda*) Bonjour allemaal! Bij Linda is 't proper, maar amai, was me dat eventjes ne zever daar met die Verbeeck zeg. Die was er niet graag bij, als die affaire maar geen staartje krijgt. Allé, nu hier nog even de handen in de mouwen steken.

MIA : Ja, da's goed Isabelle. Maar tussen haakjes, men zegt wel de handen UIT de mouwen steken, als je het spreekwoord bedoelt natuurlijk.

ISABELLE : Mia alstublieft, ge moet nu niet een mug tot een olifant opblazen hé.

MIA : Ja ja, 't is goed.

MEVR. VINCK : (*op - kant klas van Linda*) Excuseer juffrouw, heu, hoe is de naam ook al weer?

MIA : Mia, mevrouw Vinck, goeienavond, kan ik u helpen?

MEVR. VINCK : Wel ja, ik zoek juffrouw, heu, awel, die van ons Anke, je weet wel, die mollige met haar voeten zo wat naar binnen gedraaid. (*beeldt dit ondertussen uit.*)

MIA : Mevrouw Vinck toch, u bedoelt waarschijnlijk juffrouw Miek?

MEVR. VINCK : Ja, juist, dat is ze. Waar vind ik die?

MIA : Wel, u volgt de gang in die richting, dan gaat u links, dan de tweede rechts, en dan het derde klasje aan de rechterkant.

MEVR. VINCK : U bent bedankt juffrouw Ria.

MIA : Mia, mevrouw Vinck.

MEVR. VINCK : Ja, natuurlijk, dat bedoel ik. Bedankt hé! (*af richting ander klassen.*)

MEVR. RENDERS : Goed, dan weet ik genoeg. Oei, 't is trouwens bijna acht uur zie ik. Ik ga maar eens naar huis, dan ben ik nog juist op tijd voor mijn favoriete feuilleton. Ik zeg altijd, een mens moet op tijd en stond wat ontspanning hebben, zeg ik altijd.

MIA : Zeker en vast mevrouw Renders, groot gelijk. En, vakantieplannen nu de school voor twee weken haar deuren sluit?

MEVR. RENDERS : Blankenberge! Ik zweer bij Blankenberge, al vijftien jaar! Ik zeg altijd, waarom moet je 't ver gaan zoeken als je op een uurtje rijden al aan de Belgische kust bent, zeg ik altijd.

MIA : Tim zal er zich zeker amuseren.

MEVR. RENDERS : Ho, maar wij ook juffrouw Mia, wij ook. Wij fleuren daar helemaal op van die zeelucht.

MIA : Dat kan ik geloven!

MEVR. DIRECTRICE : (*op van kant van haar kantoor*) Kijk eens aan, mevrouw Renders, wel wel wel, hoe maakt u het?

MEVR. RENDERS : Goed mevrouw de directrice, zeer goed, dank u.

MEVR. DIRECTRICE : Juffrouw Mia, ik geloof dat we over Tim Renders bijzonder tevreden zijn, nietwaar?

MIA : Jazeker.

MEVR. RENDERS : O, maar wij zijn ook heel tevreden over uw school mevrouw de directrice. Ik zeg altijd, waar die juffrouwen toch al dat geduld vandaan blijven halen, zeg ik altijd.

MEVR. DIRECTRICE : Ach, u moet ons niet zo bewieroken mevrouw, alle zegen komt immers van boven. (*heft handen hemelwaarts*)

ISABELLE : Nee, nee, alle regen komt van boven bedoel je zeker.

MEVR. DIRECTRICE : (*vernietigende blik naar Isabelle*) Mevrouw Renders, ik laat u nog even in het goede gezelschap van juffrouw Mia terwijl ik de andere ouders opzoek. Ik wens u nog een prettige avond en tot ziens, nietwaar?

MEVR. RENDERS : Ja natuurlijk, tot ziens mevrouw de directrice.

(*Directrice af richting andere klassen.*)

MIA : Zodus, met Tim is alles in orde, hoor. Ik heb hem heel graag in mijn klasje. (*geven elkaar een hand*) Mevrouw Renders, tot ziens en prettige vakantie! (*Mevrouw Renders af richting hal.*)

ISABELLE : Dedju, mijn water is vuil. Ik ga eventjes een nieuw sopje maken.

MIA : Doe dat Isabelle. (*Isabelle af richting waterkraan. Mia gaat zuchtend zitten*) Zo, de week zit erop. Ik ben er niet kwaad voor trouwens, ik verlang al zo lang naar onze vakantie in d'Ardennen. Ze zullen mij nooit horen klagen over mijn werk, ik ben hier graag, maar nu zit ik er eerlijk gezegd toch wel wat door. (*Staat wat in het ijle. Dommelt stilletjes in.*)

(*Een kosmisch muziekje en... Plots een luid gerommel buiten. Mia schrikt wakker.*)

MIA : Hé, wat was dat?

MEVR. RENDERS : (*op kant van hal*) Help! Een aardbeving! Help!

MIA : Denkt u dat? Misschien was het een ontploffing in de buurt?

MEVR. RENDERS : Zo'n gedreun? Zeg nu zelf, da's toch niet normaal hé juffrouw Mia?

MIA : Nee, normaal is 't zeker niet.

LINDA : (*op kant van haar klas*) Zeg, hebben jullie dat ook gehoord? Wat was dat kabaal? Kan het een onweer zijn?

MEVR. RENDERS : Wat gaat er met ons gebeuren? Het einde van de wereld komt eraan, het einde van de wereld! Ik zeg altijd, dat moet er ooit eens van komen, dat blijft hier zo niet duren, zeg ik altijd.

MIA : Rustig maar mevrouw Renders. U moet nu niet direct het ergste denken.

MEVR. RENDERS : Ha nee? Vorige zaterdag nog hebben de getuigen van Jehova mij het einde van de wereld voorspeld.

MIA : (*geamuseerd*) Voor vandaag?

MEVR. RENDERS : Ja, lach er maar mee, het lachen zal u wel vergaan als de zondvloed straks uw klasje binnenstroomt! Had ik mijn voordeur maar niet voor hun neus dichtgesmeten, dit hier is mijn straf! (*Voorbij het raam ziet ze plots een grote plant passeren.*) Help! De planten gaan op stap!

MIA : Mevrouw Renders, nu niet overdrijven hé. Dat is...

ACHIEL : (*De portier op. Hij draagt een plant en heeft een houten hamer bij zich.*) Toetoedelo, Achiel doet alle deuren toe! Dag dames, een spook gezien?

MEVR. RENDERS : Wie, wie is dat?

MIA : Geen paniek, dit is Achiel. Hij doet geen vlieg kwaad. Achiel is klusjesman en portier. Maar waar komt die plant vandaan?

ACHIEL : Van bij juffrouw Miek. Hij werd te groot voor haar klaske en ik wilde hem vooraan in de hal zetten.

MEVR. RENDERS : (*vertrouwt het blijkbaar niet.*) Maar die hamer, waar is dat in godsnaam goed voor?

ACHIEL : Ho niks bijzonders madam. Ik was die gisteren vergeten mee naar huis te nemen nadat ik de omheining rond het speeltuintje wat verstevigd had. Zeg dames, ik verwittig jullie maar dat die zotte zuster Bertha hier weer ronddwaalt, 't is maar dat ge niet zoudt verschieten hé.

MIA : Niet waar hé!

ACHIEL : Toch wel, ik kwam ze daarjuist nog tegen. Ze was weer één of andere onheilsboodschap aan het prevelen uit hare Bijbel.

MEVR. RENDERS : Ziet ge wel, die zegt het ook al, het einde van de wereld!

MIA : Mevrouw Renders, blijf toch kalm. Zuster Bertha is niet goed meer bij haar zinnen.

Ze is een end in de tachtig en jammer genoeg een beetje seniel aan het worden.

ACHIEL : Een beetje seniel noemen ze dat. Stapelzot is dat menske, ja!

LINDA : Achiel, wat was dat lawaai daarnet?

ACHIEL : Geen idee mijn kind. 't Zal weer één of ander speciaal effect zijn van die dancing hier in de buurt zeker, 'k zou 't anders niet weten.

LINDA : Allé Achiel, dat meen je toch niet.

ACHIEL : Nee, 't was onze heks van een directrice die juist een mislukte toverdrank aan het brouwen was. Ha, ha, ha!

LINDA : Ssst Achiel, zo dadelijk hoort ze 't nog.

MEVR. VINCK : *(op kant van kuismateriaalkast)* Excuseer dames dat ik jullie stoor maar...

MIA : Mevrouw Vinck?

MEVR. VINCK : Ja, ik ben hier terug zoals u ziet. Ik dacht dat ik de juiste weg had genomen om bij die juffrouw van ons Anke te geraken, je weet wel, die mollige met haar voeten zo wat naar binnen gedraaid. *(beeldt dit ondertussen uit)*

MIA : Ja, ja, juffrouw Miek.

MEVR. VINCK : Ja, dat is ze! Awel, ik dacht dus dat ik haar klasje gevonden had maar toen ik de deur opende stond ik opeens in de kast van het kuismateriaal.

LINDA : Mevrouw Vinck toch! Kijk, u volgt de gang hier, dan neemt u de gang links, dan de tweede gang rechts en het derde klasje aan de rechterkant.

MEVR. VINCK : Ja, ik zal het nog eens proberen juffrouw, heu, juffrouw Lea.

MIA : Dit is juffrouw Linda, de juf van het tweede kleuterklasje.

MEVR. VINCK : Ja ja, ik ken ze wel. Ik heb haar daarstraks al eens de weg gevraagd.

MIA : Niet te geloven.

MEVR. VINCK : Zeg, maar hebben jullie dat geronk ook gehoord? Wat was dat?

ACHIEL : Niet van wakker liggen madam, allé, ga nu maar rap naar uw juffrouw Miek want ik sluit hier seffens den boel, zene.

MEVR. VINCK : Maar, 't is niet waar hé! Zodus, hier rechts, ja, en dan zo... *(af richting andere klassen)*

ACHIEL : Als je 't mij vraagt mankeert die Vinck toch wel een kwink, zene. Allé dames, toetodeloe, Achiel doet alle deuren toe! *(plots een felle lichtflits)*

MEVR. RENDERS : Haaaa! *(valt in zwijm)*

ACHIEL : (*Kan haar nog net opvangen*) Amai, die is ook rap van haar melk zeg. Allé, helpt eens want zie mij hier nu. Ons Angelle moest het weten dat ik hier sta met een ander vrouw in mijn armen.

MIA : (*ontfermt zich mee over mevrouw Renders.*) Mevrouw Renders, mevrouw Renders, oei, oei, ik vrees dat het haar allemaal wat teveel geworden is.

ACHIEL : Allé, die haar sirene is al uitgeschakeld. Als 't nu daarbuiten nog wat kalmer wordt dan gaan we misschien nog ne rustige nacht tegemoet.

LINDA : Achiel, kunt gij niet eventjes gaan kijken wat er daar buiten aan de hand is?

ACHIEL : Ikke? En dan opgepeuzeld worden door een tot leven gewekte dinosaurus zeker? Nee kindje, Achiel gaat vanavond nu eens niet den held uithangen.

ISABELLE : (*Op met emmer water van kant waterkraan. Bemerkt Achiel met Mevr. Renders in zijn armen.*) Achiel chéri, wat zie ik nu? Dat had ik nu niet verwacht van u, maar ja, als een ouwe schuur brandt is er geen houden aan hé.

ACHIEL : Luistert Isabelle, ne mens uitlachen is gemakkelijk hé, maar zelf eens een handje toesteken dat is dikwijls toch wat teveel gevraagd hé.

ISABELLE : Ik hoop dat dit niet persoonlijk bedoeld is?

ACHIEL : Als ge dan toch graag spreekwoorden hoort zou ik zeggen, wie het schoentje past, trekke het aan.

MEVR. RENDERS : (*komt bij bewust zijn*) Wat, wat, waar ben ik, wat is er gebeurd?

ACHIEL : 't Is nikske moederke, ge zijt hier in 't Graf.

MEVR. RENDERS : In 't graf? En zijt gij dan Sinte Pieter?

MIA : U bent hier op de ouderavond van 't kleuterschooltje mevrouw Renders.

MEVR. RENDERS : De kleuterschool? Och ja, van onze Tim. Ons Timmeke? Mijn God, ik moet naar huis! Wie weet wat er ons nog allemaal te wachten staat.

MIA : Vergeet uw paraplu niet mevrouw Renders, u zal hem nog nodig hebben vrees ik.

ACHIEL : Ja, want ik geloof dat ze daarbuiten al begonnen zijn aan uwe zondvloed.

MEVR. RENDERS : (*tegen Achiel, zwaaiend met haar paraplu*) Uit de weg bompa, laat me door! (*af richting hal*)

ACHIEL : Ook ne goeienavond.

MIA : Ik stel voor dat we allemaal naar huis gaan nu. We hebben een vermoeiende week achter de rug en ik denk dat we onze vakantie goed kunnen gebruiken. Gaan jullie maar al, ik ruim hier nog wel even op.

ISABELLE : Dedju, 't is al na den achten. Ik ben hier overuren aan 't doen. Hoog tijd dat ik de pijp van Maarten er bij neerleg. Mensen, ne goeie congé en stuurt een kaartje hé! (*af richting kuismateriaalkast*)

MIA : Ja Isabelle, prettige vakantie!

ACHIEL : Pfff, eindelijk verlost van die wandelende spreekwoordenboek. Ge moogt gerust weten dat ik het van dat mens danig op mijn zenuwen krijg. Allé, ik doe eerst mijne toer verder en ik kom daarna nog wel eens kijken en alles afsluiten. Goei verlof hé dames!

MIA : Vergeet uw wandelende takken niet hé Achiel.

ACHIEL : Da's waar ook, met al die toestanden hier zou ik dat nog vergeten. (*Af met plant richting hal*)

LINDA : Mia, prettige vakantie, en rust daar in d'Ardennen maar eens goed uit, 't zal u goed doen. 't Is te hopen dat alle regen er tegen morgen uitgevallen is. Och ja, als g'er maar eens tussenuit zijt hé? Mia, ontspan u en wees straks toch maar voorzichtig onderweg.

MIA : Komt in orde Linda. Tot ziens en amuseert u hé!

LINDA : Ge moogt gerust zijn! (*af richting klas Linda*)

MIA : (*zit*) Pfff, wat een rare dag. Toch wel eigenaardig wat er daarnet buiten gebeurde. Kom Mia, niet over piekeren. Morgen is 't vakantie. Hoewel ik ze wel wat zal missen, mijn kleine boefjes. 't Is soms nogal een bende maar je krijgt er toch zoveel vriendschap van. Hé, wie is daar? (*Zuster Bertha op kant kapel, prevelend met haar Bijbel in de hand.*) Zuster Bertha, die ontbrak er nog net aan.

ZUSTER BERTHA : "Laat de kinderen toch bij mij komen! Houd ze niet tegen. Want aan hen die zijn zoals zij, behoort het rijk van God".

MIA : Gaat u nu maar rustig slapen zuster. (*Duwt haar zachtjes richting gang.*) De kindertjes zullen nu ook al wel onder de wol liggen te ronken. Zo, welterusten. (*af richting klooster*) Toch wel zielig eigenlijk hoe een mens zo kan aftakelen.

(*Net als Mia wil gaan zitten... verschijnt een ruimtewezen in de deuropening - in grijs ruimtepak - met donkere bril - op van kant van speelplaats.*)

X : Excuseert u mij.

MIA : (*schrikt en springt recht*) Wie nu weer? Ha! Heu, wel, ik veronderstel dat u niet voor de ouderavond komt?

X : Schrik niet, wij zijn hier met goede bedoelingen.

MIA : Wij? Bedoelt u dat er hier nog van die carnavaleske verschijningen ronddwalen?

X : Mijn twee collega's wachten buiten op me. Maar laat ik me eerst even voorstellen. Noemt u mij maar X, ik ben daarnet met Y en Z op jullie speelplaats geland.

MIA : Vandaar al dat kabaal daarstraks.

X : We hadden inderdaad gehoopt onze landing iets zachter te kunnen uitvoeren.

MIA : En hoe verklaart u die lichtflits?

X : Ik moet toegeven dat wij daar ook danig van schrokken. Dat moet een elektrische ontlading geweest zijn op het moment dat wij onze supersonische glijbaan installeerden om ons ruimtetuig te verlaten.

MIA : Maar, waar komen jullie in godsnaam vandaan?

X : Wij komen van de voor jullie nog onbekende planeet, Futuria.

MIA : Droom ik of is dit echt?

X : U droomt niet juffrouw Mia.

MIA : En u kent mijn naam?

X : Ja, wij weten trouwens nog heel wat meer over jullie. Luister goed. Wij komen je hulp vragen. De inwoners van Futuria maken zich grote zorgen over het gedrag van onze kinderen.

MIA : Wat is er dan met ze aan de hand?

X : Luister Mia, onze maatschappij wordt volledig bestuurd door een voor jullie supertechnologische apparatuur. Onze computers berekenen en beslissen alles voor ons en onze levenswandel wordt er netjes door uitgestippeld. Onze maatschappij is gericht op het zo optimaal laten renderen van onze mogelijkheden. Wij, bewoners van Futuria, ondergingen deze evolutie zonder ons er al te veel vragen bij te stellen. Wij kennen immers geen materiële zorgen en voor alle eventuele problemen of complicaties hebben onze computers steeds een gepast antwoord. Sinds echter een educatieprocedure werd opgestart voor onze kinderen zitten we met een ernstige probleemsituatie opgescheept.

MIA : Ik heb al zo 'n vermoeden.

X : Inderdaad, onze kinderen reageren niet zoals gepland op de bevelen en opdrachten van de computers. Aanvankelijk meenden we dat het slechts een kwestie van tijd zou zijn. Maar helaas, het gaat van kwaad naar erger. De meeste kinderen zijn langzaam maar zeker apathisch aan het worden of vertonen uitgesproken agressieve neiging.

MIA : Niet te verwonderen!

X : De situatie is uit de hand aan het lopen Mia. Temeer daar niemand enige vorm van kritiek mag of durft uiten op het beleid van onze oppersten. Gelukkig ontdekten we onlangs toevallig via onze gesofistikeerde radar een planeet waar een min of meer vergelijkbare vorm van leven bestaat als op Futuria: de planeet aarde.

MIA : Welkom.

X : We bestudeerden grondig jullie levenswijze en tot onze verbazing detecteerden we op deze plek opgewekte en levenslustige kinderen boordevol energie. We besloten een geheime missie naar jullie te zenden in de hoop dat jullie ons met raad en daad zouden kunnen bijstaan. Ik, de initiatiefnemer, heb me laten vergezellen door Y en Z, twee van onze beste computerspecialisten. Met hun technische bagage en jouw raadgevingen hoop ik stelselmatig ons educatieprogramma te kunnen aanpassen zodat we onze kinderen een zinvolle en verantwoorde onderwijsvorm kunnen aanbieden.

MIA : Maar dit is pure science-fiction. Ongelooflijk. Maar wat ik niet begrijp is dat u onze taal spreekt en dat wij kunnen converseren met mekaar.

X : Vergis je niet. De taal op Futuria is niet te vergelijken met die van jullie. Wij communiceren op een totaal andere, eerder technologische manier. Doch onze computers hebben jullie manier van spreken geanalyseerd en via een in de pakken ingebouwde modem kunnen wij praten met jou.

MIA : En wat betekent die donkere bril, de zon hebben w'hier al 2 weken niet meer gezien.

X : Deze bril beschermt ons tegen al te felle kleuren. U moet weten dat wij geen grote vlakken van hevige kleuren verdragen. Kleuren die jullie bijvoorbeeld geel, rood, oranje noemen. Op Futuria voeren immers de tinten zwart, wit en grijs de boventoon.

MIA : Maar dan staan jullie achter op ons. Onze ouders keken twintig jaar geleden al naar Bonanza in zwart-wit.

X : Wat zegt u? Bonanza? Eigenaardig, mijn modem kan dit woord niet terugvinden in ons data communicatiebestand. Nu ja, in ieder geval, van aanzienlijke vlakken met kleuren krijg ik alleszins een verschrikkelijke hoofdpijn en mijn collega's Y en Z verliezen er zelfs het bewustzijn bij.

MIA : Ho, maar flauwvallen doen z'hier op aarde ook hoor.

X : Deze bril heeft overigens nog een andere functie. Ons protocol verbiedt ons andere mannen dan de ons toegewezen partner in de ogen te kijken. Zulke intimiteiten worden in onze maatschappij niet geduld.

MIA : Zeg X'ske, ik vind het allemaal ongemeen boeiend. Maar ik vrees eigenlijk dat u wat ongelegen komt. Ik stond net op het punt om naar huis te gaan toen u me met uw verschijning zowaar de stuipen op het lijf joeg.

X : Maak je daarover geen zorgen Mia, wij regelen dat wel, als wij maar, stil eens, ik hoor iets, wat is dat? *(hoort fluitende Achiel)*

MIA : Ha, dat moet Achiel zijn, onze portier. Die doet zijn laatste ronde.

X : Wat? Maar dat kan niet, dat mag niet! Dit is immers een geheime missie! Vlug, help me, ik moet me hier ergens verstoppen! Hij mag me niet ontdekken!

MIA : Even kijken, wel heu, zet u daar dan maar achter die poppenkast. Die is groot genoeg veronderstel ik. (*X achter poppenkast*) We zullen de gordijntjes toetrekken of de poppen gaan dadelijk aan het dansen.

ACHIEL : (*op kant van hal*) Ha, ons Mia is nog een klappeke met Jan Klaasen aan 't doen hoor ik. Mia kindje, is dat nu nog een uur om uw klas op te ruimen? Vooruit, gij had al lang thuis moeten zijn bij uw ventje.

MIA : Laat me nog eventjes verderwerken, Achiel, ik ben bijna klaar hier.

ACHIEL : Toetodelo, Achiel doet alle deuren toe! O ja, iets anders, sinds wanneer staat dat modern kunstwerk op de speelplaats? Van wie is dat en wat heeft dat gekost? En wie denkt ge dat er voor die stommiteiten weeral gaat opdraaien, hé, Wij natuurlijk, de simpele, de naïeve belastingbetaler!

MIA : Modern kunstwerk op de speelplaats? (*Begint het te begrijpen*)

ACHIEL : Awel ja, die blikken rommel van vijftien meter hoog met dat licht er bovenop. Weet je wat, ik zal binnenkort mijne ouwe velo eens demonteren en die ernaast zetten se. Als ik er tien miljoen voor vraag is de kans groot dat ze dat ook kunst gaan noemen. Dat noemen ze dan kunst met een grote K. Pfff, een grote K van kust mij...

MIA : (*plagend*) Achiel let op jongen, misschien is ons heilige directrice nog niet naar huis.

ACHIEL : 't Is toch waar zeker. Nee, ik mag dan misschien wat ouderwets zijn, maar ik geniet veel meer van een schilderij van onze Rubens met van die vrouwen met zo'n prachtige zachte, grote... heu, ogen... dan van die moderne broel. Zeg Mia, wat zit gij nu zo heel de tijd naar die poppenkast te staren? Hebt ge misschien schrik dat den duivel er komt uitgevlogen?

MIA : Heu, nee, nee Achiel. Ik vraag mij alleen maar af of die daar wel goed staat.

ACHIEL : Tiens, da's straf. Die staat daar toch al jaar en dag en nu opeens begint ge daaraan te twijfelen. Kom kindje, 't wordt veel te laat voor u. (*plots een biep-toon vanachter de poppenkast.*) Hé, wat is dat? Mia, zeg eens, wat voor raar toeren gebeuren er hier allemaal?

MIA : Ho dat? Dat is, heu, dat is gemakkelijk te verklaren Achiel. Dat is, heu, (*kijkt rond*) awel ja, da is Mimi.

ACHIEL : Wie, Mimi?

MIA : Awel ja, Mimi onze hamster. (*wijst naar hamsterkooi*)

ACHIEL : Een hamster?

MIA : Inderdaad Achiel. Misschien wist je dat nog niet maar hamsters zijn vooral 's nachts actief. Vandaar dat je hun gepiep nooit overdag hoort maar alleen 's nachts. Ik geef toe, het is wel even schrikken maar ik verzeker je dat er niets abnormaals mee aan de hand is, hoor. Met Mimi is alles in orde!

ACHIEL : Met Mimi misschien wel, maar is met u wel alles in orde?

MIA : Maar natuurlijk Achiel. Je moet je geen zorgen maken, jongen.

ACHIEL : Hoe is 't mogelijk? Luistert hé, het alarm van mijne Lada piept verdorie zo hard nog niet als dat mormel van u.

MIA : Vandaar dat ze met Mimi ook nog nooit zijn gaan lopen, hé Achiel.

ACHIEL : Mia meisje, ik zou vanavond maar eens vroeg onder de wolk kruipen. Ge kunt uw nachtrust goed gebruiken denk ik.

MIA : Je hebt gelijk Achiel. Ik zet die stoeltjes hier nog goed en dan stap ik op.

ACHIEL : Beloofd?

MIA : Beloofd.

ACHIEL : OK, goei verlof nog hé, salu!

MIA : Ja, bedankt Achiel! (*Achiel af richting hal*) Pssst! Kom maar, de kust is veilig. Achiel is op ronde vertrokken.

X : Oef. Het werd me hier wel wat benauwd. Ik vreesde even dat die man mij nog zou ontdekken.

MIA : Zeg, maar wat betekende dat gepiep?

X : De transmissielijn met ons ruimtetuig werd geactiveerd.

MIA : En dat betekent in het Nederlands?

X : Ik geloof dat Y en Z ongeduldig worden. Kom Mia, ga alstublieft met ons mee naar Futuria, je moet ons helpen. Je bent onze enige hoop, we zijn echt ten einde raad.

MIA : Luister X, moest je nu afkomen met vlaaien of marsepein voor uw overspannen kleuters, ik zou u direct steunen. Maar dit voorstel gaat me iets te ver. Ik vrees dat ik bij mijn echtgenoot straks niet zal moeten afkomen met het verhaal dat ik even over en weer naar een andere planeet ben gevlogen. Hij verklaart me gek.

X : Dat is geen probleem mijn kind. Met ons ruimtetuig halen wij snelheden die niet te vergelijken zijn met jullie tijdrekening. Wanneer we je terugbrengen naar de aarde zullen er hier slechts luttele seconden verlopen zijn en misschien, indien de kosmische omstandigheden wat meezitten, misschien arriveer je hier nog vroeger dan je vertrok naar Futuria.

MIA : Sorry, maar daar kan ik niet bij.

X : Dat begrijp ik maar onze tijd is te beperkt om je dit te kunnen verklaren. Mia, ik zweer je dat je straks rustig naar huis toe kan zonder dat iemand ooit maar iets gemerkt heeft van je ruimteuitstap.

MIA : Dat is je geraden ook want ik heb nog heel wat strijk te doen voor onze trip naar de Ardennen.

X : Kom, laten we voortmaken. Y en Z wachten op ons.

MIA : En dan? Al zat het hele alfabet op mij te wachten.

X : Mia alstublieft, wees toch redelijk. Denk aan onze kinderen.

MIA : Rijd voorzichtig!

MEVR. VINCK : (*op kant kapel*) Excuseer juffrouw Ria, maar... (*ziet X*) Ho, u hebt hier nog bezoek zie ik, goedenavond. (*beseft duidelijk niet wie of wat X is*)

X : (*geschrokken*) Wel ja, heu...

MEVR. VINCK : Wat ik u wilde vragen, 't was toch de tweede deur links hé?

MIA : Mevrouw Vinck toch, hadden w'u nu niet verteld dat u het derde klasje aan uw rechterkant moest nemen?

MEVR. VINCK : Ha, daarom dat ik in de kapel terecht kwam in plaats van bij de juffrouw van ons Anke, je weet wel, die...

MIA : Ja, ja, ik weet dat u juffrouw Miek bedoelt. Ik stel u niet graag teleur mevrouw Vinck, maar ik vrees dat zij nu al wel naar huis zal zijn.

MEVR. VINCK : Meent u dat? Maar ik had nog zoveel te vragen.

MIA : Ja, de weg terug zeker. Ach, jammer, een ander keertje dan maar. Vindt u zelf de uitgang terug denkt u?

MEVR. VINCK : In die doolhof hier? Nu ja, ik red me er wel uit. Juffrouw Linda, tot ziens, en (*tot X*) u, heu, ook tot ziens zeker. (*af richting hal*)

X : Oef.

MIA : Gelukkig is die te verstrooid om te merken dat er hier iets niet klopt. Zeg X, hebben jullie een beetje plaats in "die raket" daarbuiten, want ik wil graag enkele leuke dingen meenemen. Ik heb zo'n idee dat de boel bij jullie aardig dient opgevrolijkt te worden.

X : Dus je doet het?

MIA : Alleen maar om die sukkeltjes van kinderen te helpen hoor, want eigenlijk interesseren die futuristische toestanden me geen moer.

X : Dank Mia, duizendmaal dank. Ik wist wel dat je ons niet in de steek zou laten. Maar kom, haast je wat. We hebben geen tijd te verliezen.

MIA : Eens kijken. In deze speelgoedbakken kan ik wel wat vervoeren. Deze kussentjes om een gezellige knuffelhoek te installeren, wat grappige boekjes, enkele toffe speelgoedjes, mijn cassettespeler niet vergeten, nog wat versiering... O ja, ik denk juist aan iets. Vorige week hielden wij in onze school de jaarlijkse opendeurdag en ik moet hier nog ergens de videoband hebben liggen over de werking binnen onze school. Die opnames illustreren perfect het verloop van een dag voor de kleuters van het H. Graf-Instituut. (*zoekt hem in enkele schuiven*) Ja, hier heb ik hem. Ben je daar iets mee?

X : Maar natuurlijk, zulke dingen moeten Y en Z in staat stellen onze opvoedingsprogramma's te wijzigen. (*plots andermaal een biep-toon*) Braaf Mimi, braaf. Kom Mia, mijn collega's worden ongerust. We vertrekken meteen!

MIA : Ja, ja, nog een beetje knutselmateriaal, hier, neem jij deze bak, dan draag ik dit. Zeg maar, sprak jij daarstraks niet van een soort glijbaan aan je ruimteveer. Geraken wij daar wel op met al ons materiaal?

X : Maak je geen zorgen Mia, een bijzonder krachtige zuiginstallatie zal ons in een mum van tijd aan boord brengen.

MIA : Lap, mijn kapsel naar de maan!

X : Naar de maan? Maar Mia toch, je kapsel mag je meenemen naar Futuria.

MIA : Die stakker heeft ook niet veel gevoel voor humor, blijkbaar, dat belooft. (*X af richting hal*) Tja, vaarwel mijn liefhebbend kleuterklasje! Niet te geloven, dit lijkt wel de nieuwste van Spielberg "Met Mia naar Futuria!", of zoiets. Nu ja, een kaskraker zal het wel niet worden vrees ik, wie is er nu geïnteresseerd in de belevenissen van een eenvoudige kleuterjuf die bovendien nog niet eens uit de kleren gaat. Hopelijk is het een verhaal met een happy end.

X : (*op kant hal*) Mia, waar blijf je toch?

MIA : Is die gehaast zeg. Vooruit, Futuria here I come! (*beiden af richting hal. Even later*)

ACHIEL : (*op kant andere klassen*) Tiens, ik meende dat ik nog stemmen hoorde. Da's straf. Achiel jongen, 't wordt tijd dat g'het wat rustiger aan gaat doen. Ge zoudt u beter wat meer gaan bezighouden met uw duiven in plaats van met die jonge juffrouwkes hier. Op uwe leeftijd. En toch hoor ik iets. Op dit uur? (*Zuster Bertha op kant kapel, al prevelend.*) Och, 't is ons Bertha.

ZUSTER BERTHA : "En Jezus zette een kind in hun midden neer, omarmde het en sprak: Wie een kind als dit aanvaardt in mijn naam, aanvaardt mij. En wie mij aanvaardt, aanvaardt Hem die mij heeft gezonden".